

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200627
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1022200627.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: T. J., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník U. islamskej republiky, bez dokladu totožnosti, naposledy miestom pobytu Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medvedov, zastúpený Centrom právnej pomoci so sídlom Račianska 71, Bratislava proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Nitra, so sídlom Rázusova 7, 949 01 Nitra v konaní o správnej žalobe žalobcu vo veci zaistenia zo dňa 06.05.2022 proti rozhodnutiu žalovaného č.: PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11. februára 2022 takto

rozhodol:

- I. Žalobu o d m i e t a .
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022 bol žalobca podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ zák.č. 404/2011 Z.z. zaistený na účel výkonu trestu vyhostenia do 11.05.2022 a umiestnený do útvaru policajného zaistenia.
2. Žalobou zo dňa 06.05.2022, podanou proti tomuto rozhodnutiu, procesne podriadenou ust. § 226 ods. 1, 2 SSP, doručenu dňa 16.05.2022 (§ 71 ods. 2 SSP) Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu vecne a miestne príslušnému na konanie, sa postupom podľa ust. § 221 ods. 2 v spojení s ust. 225 ods. 2 zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“), žalobca domáhal bezodkladného prepustenia zo zaistenia. Svoje sťažnostné dôvody právne založil na porušení ust. § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj „Správny poriadok“), ust. § 70, § 71 ods. 2 a § 225 ods. 1 SSP a ust. § 88 ods. 4 písm. b/ zák.č. 404/2011 Z.z. Zákon o pobyte cudzincov (ďalej aj „ZoPC“) a rozhodnutiu vytkol nepreskúmateľnosť pre nedostatočné odôvodnenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu veci.
3. V skutkových dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 11.02.2022 bol podmienene prepustený z Ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, po právoplatnom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 2T/83/2012 zo dňa 18.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/59/2013 zo dňa 19.06.2013, ktorým bol odsúdený na trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov. Tiež vyhlásil, že má pri sebe menšiu finančnú hotovosť, pričom ubytovanie a stravu mu vie poskytnúť jeho družka, Q. J., na K. ul. č. XX v M. S..
4. Napadnutým rozhodnutím ho žalovaný zaistil na účel výkonu trestu vyhostenia podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov a to do 11.05.2022. Za dôvod zaistenia označil jeho nepostačujúcu finančnú hotovosť voči zabezpečeniu pobytu na území Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) a obavu a riziko zmarenia výkonu trestu vyhostenia, resp. pokračovanie v protispoločenskej činnosti, na základe čoho nie je možné pristúpiť k inej alternatíve zaistenia, nakoľko ponechanie ho na slobode ohrozuje realizáciu administratívneho vyhostenia. Takéto odôvodnenie dĺžky doby zaistenia však nemožno považovať za náležité a postačujúce. Žalovaný je povinný náležite odôvodniť, prečo stanovil dĺžku doby jeho zaistenia práve do 11.05.2022 a to najmä s poukazom na konkrétne administratívne úkony, ktoré

bude potrebné za účelom administratívneho vyhostenia vykonať. Žalovanému je známa skutočnosť, že na území Slovenskej republiky má družku, pani Q. J., ktorá je zamestnaná v trvalom pracovnom pomere a vie mu zabezpečiť ubytovanie na adrese K. XX, M. S., kde má vytvorenú primeranú alternatívu zaistenia. Navyiac vzhľadom k súčasnej pandemickej situácii je temer nemožný jeho prechod cez štátnu hranicu SR bez cestovného dokladu. V zmysle judikatúry súdov je vždy potrebné stanovenú dĺžku doby zaistenia náležite odôvodniť existujúcimi skutočnosťami konkrétneho prípadu. Absencia odôvodnenia dĺžky doby zaistenia predstavuje podstatnú vadu rozhodnutia, ovplyvňujúcu zákonnosť celého rozhodnutia, pretože doba zaistenia je esenciálnou zložkou inštitútu zaistenia.

5. Rozhodnutím zo dňa 11.02.2022 zaistil žalovaný žalobcu podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s ust. § 88 ods. 4 ZoPC na účel výkonu trestu vyhostenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 11.05.2022 a umiestnil ho do útvaru policajného zaistenia pre cudzincov. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 77 ods. 8, § 88 ods. 1, 4, 5, § 89 ods. 1, čl. 5 ods. 1, čl. 8 ods. 1, 2 Dohovoru č. 209/1992 Zb. o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V jeho odôvodnení poukázal na vyznenie Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (ďalej aj „ÚVV a ÚVTOS“) o podmienkach prepustení žalobcu z výkonu trestu odňatia slobody po právoplatnom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 2T/83/2012-657 z 18.04.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1To/59/2013 z 19.06.2013 a odsúdení na trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov. Dňa 11.02.2022 bola so žalobcom spísaná zápisnica o vyjadrení účastníka konania pred vydaním rozhodnutia o zaistení podľa ust. § 22 ods. 1 zák.č. 71/1967 Zb. zákon o správnom konaní, do ktorej uviedol, že nemá zdravotné ťažkosti, lieky neberie, pri sebe má cca 60 eur a ubytovanie mu vie poskytnúť jeho družka, Q. J., na K. ul. č. XX v M. S.. Jeho zaistenie je však potrebné na zabránenie ďalšieho protiprávneho konania na území štátov schengenského priestoru, keďže na území SR porušoval všeobecne záväzné právne predpisy a zdržiaval sa tu v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou. Poukázal na to, že u žalobcu nemožno pristúpiť k uloženiu alternatívnych opatrení, pretože v jeho prípade nejde o výkon administratívneho vyhostenia, ale o výkon trestu vyhostenia. Ďalej poznamenal, že dĺžku doby zaistenia stanovil na dolnej hranici sadzby, v prípade žalobcu odpadá povinnosť stotožnenia osoby, nakoľko mal platný cestovný doklad, čo v konečnom dôsledku urýchljuje realizáciu návratu. Počas doby jeho zaistenia sa bude realizovať technicko - personálne zabezpečenie návratu.

6. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný poukázal na rozhodnutie č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022, ktorým bol žalobca zaistený z dôvodu uloženého trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 10 rokov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.09.2013, sp. zn. IT/96/2010, potvrdeným uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 13.08.2015, sp. zn. 2To 56/2015 pre § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/, ods. 4 písm. b/ a § 138i Trestného zákona, na základe vykonateľného rozhodnutia o administratívnom vyhostení žalovaného č. PPZ-HCP-BA11-58-14/2020-AV, ktoré bolo doručované, pretlmočené a oznámené žalobcovi dňa 30.05.2020 o 13.35 hod. Predmetné rozhodnutie žalobca odmietol podpísať a prevziať, o čom bol vykonaný zápis v prítomnosti tlmočníka priamo na rozhodnutí. Žalovaný uviedol, že zaistenie žalobcu bolo jediným možným spôsobom ako zákonne dosiahnuť výkon trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky. Žalobca nevlastní cestovný doklad, pretože cestovný doklad, ktorým sa preukázal pri obvinení v roku 2010 stratil platnosť. Nakoľko bol žalobcovi uložený trest vyhostenia na dobu 10 rokov, aj za predpokladu rešpektovania rodinného a súkromného života, nie je možné ho zrušiť, resp. odložiť, aj keď žalovaný rešpektuje rodinný a súkromný život žalobcu a jeho družky.

7. Podľa § 221 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z., žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

8. Podľa § 221 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z., žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

9. Podľa § 225 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z., správna žaloba podľa § 221 ods. 1 musí byť podaná v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia.

10. Podľa § 225 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z., správna žaloba podľa § 221 ods. 2 môže byť podaná kedykoľvek počas trvania zaistenia, a to aj opakovane. Ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby, možno ďalšiu správnu žalobu bez uvedenia nových dôvodov podať až po uplynutí lehoty 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť.

11. Podľa § 98 ods. 1 písm. a/ zák. č. 162/2015 Z.z., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté.

12. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zák. č. 162/2015 Z.z., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

13. Podľa § 170 písm. a/ zák. č. 162/2015 Z.z., žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

14. V rámci konaní v správnom súdnictve stanovuje Správny súdny poriadok v § 5 subsidiárne použitie Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), konkrétne jeho prvej a druhej časti - všeobecné ustanovenia a ustanovenia o konaní v prvej inštancii. Výnimkou z tohto pravidla sú len ustanovenia o intervencii, ktoré sa v prípade konaní v rámci správneho súdnictva nepoužijú. Pokiaľ otázka nie je upravená ani CSP, súd musí postupovať v zmysle princípov konania uvedených v ust. § 5, a to tak, aby dodržal a naplnil účel správneho súdnictva, ktorým je ochrana práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. V zmysle ust. § 230 CSP treba za tú istú vec považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu.

15. Res iudicata alebo „vec rozsúdená,“ znamená jednak vec, o ktorej už rozhodol súd a jednak pravidlo, že raz rozsúdená vec je rozsúdená definitívne a predstavuje absolútnu prekážku následnej žaloby v rovnakej veci alebo z rovnakého dôvodu. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania.

16. Princíp „rei iudicatae,“ sa vzťahuje nielen na súdne konanie, ale aj na rozhodnutia vydané v správnom konaní. Právoplatnosť je štádiom právnej sily rozhodnutia, ktoré vyjadruje jeho trvalosť (nezrušiteľnosť a nezmeniteľnosť). Rozhodnutie upravuje konečným a záväzným spôsobom právne pomery účastníkov konania a dňom právoplatnosti nastávajú právne účinky rozhodnutia. Ak je rozhodnutie právoplatné, znamená to, že konečným spôsobom upravuje právne pomery účastníkov konania a túto skutočnosť musí každý rešpektovať. Právoplatnosť rozhodnutia bráni tomu, aby sa v tej istej veci znovu konalo a rozhodovalo (tzv. prekážka veci právoplatne rozhodnutej) tzv. „rei iudicatae“ alebo aj „rei administrativae.“

17. Správny súdny poriadok však zakomponoval do svojich ustanovení aj výnimky z tejto negatívnej podmienky konania, ktorú reprezentuje napr. ust. § 225 ods. 2 SSP, na ktorom procesnom základe žalobca svoju žalobu postavil. Tzn., že správna žaloba podľa ods. 2 ust. § 221 SSP, v zmysle ktorého sa žalobca môže domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu, kedykoľvek počas trvania zaistenia, a to aj opakovane, nie je limitovaná lehotou 7 dní, zakotvenou v ods. 1 tohto ustanovenia. Dispozícia druhej vety ods. 2 tohto ustanovenia, však možnosť podania správnej žaloby bez uvedenia nových dôvodov limituje uplynutím lehoty 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť, avšak viaže sa na podmienku ukotvenú v jej hypotéze, a to ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby.

18. Žalobou zo dňa 06.05.2022, podanou proti rozhodnutiu č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022, doručenou žalovanému dňa 11.05.2022 (§ 71 ods. 2 SSP) a Krajskému súdu v Bratislave dňa 16.05.2022, sa postupom podľa ust. § 221 ods. 2 v spojení s ust. § 225 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“), žalobca domáhal nariadenia bezodkladného prepustenia zo zaistenia súdom.

19. O rozhodnutí č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022 (t.j. rozhodnutí, voči ktorému táto žaloba smeruje), tunajší súd rozhodol uznesením č.k. 8Sa 20/2022-31 zo dňa 13.04.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2022 a ktorým žalobu podanú proti tomuto rozhodnutiu, ktorým žalobca žiadal jeho zrušenie a okamžité prepustenie zo zaistenia, ako oneskorene podanú odmietol.

20. Žiadosť o prepustenie zo zaistenia, aj keď s možnosťou opakovaného podania, je vždy viazaná k rozhodnutiu, ktorým bolo o veci zaistenia, prípadne predĺženia zaistenia rozhodnuté. Možnosti procesne konať o tejto žalobe žalobcu, preto bráni prekážka res iudicatae, keďže žaloba žalobcu zo dňa 30.03.2022, podaná proti rozhodnutiu č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022, bola odmietnutá pre zmeškanie lehoty na jej podanie, čím žalobca stratil možnosť domáhať sa prepustenia zo zaistenia, a to aj opakovane. V danom prípade nemožno postupovať ani podľa druhej vety ods. 2 ust. § 225 SSP, keďže žaloba nebola zamietnutá ale odmietnutá, súd teda vo veci nerozhodol meritórne ale procesne. So zmeškaním lehoty zákon spája právny následok straty možnosti pokračovania v uplatňovaní nároku.

21. Z obsahu súdneho i administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 11.05.2022 vydal žalovaný rozhodnutie č.p. PPZ-HCP-BA11-8-029/2022-AV, o predĺžení zaistenia žalobcu najviac do 11.08.2022. Týmto rozhodnutím bolo nahradené rozhodnutie č.p. PPZ-HCP-BA11-8-010/2022-AV zo dňa 11.02.2022, a predstavuje ďalšiu prekážku, brániacu konať o žalobe žalobcu, nakoľko svoj nárok smeruje proti už neúčinnému rozhodnutiu.

22. Na základe uvedeného, z dôvodu naplnenia dispozície ust. § 98 ods. 1 písm. a / a g/ SSP, súd žalobu odmietol.

23. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak bola žaloba odmietnutá.

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP)

Prípadná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote sedem dní od doručenia uznesenia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu. (§439 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).